

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **HOTEL BORNÝ – F, s.r.o.**, se sídlem Staré Splavy 249, zastoupený Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 10. 11. 2015, č. j. 59 Ad 20/2014 – 65,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel dne 2. 12. 2015 kasační stížnost, kterou žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) ze dne 10. 11. 2015, č. j. 59 Ad 20/2014 – 65. Tímto rozhodnutím krajský soud pro nezaplacení soudních poplatků zastavil řízení o žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne 15. 10. 2014, č. j. 45000/07800/14/020/RB a č. j. 45000/08197/14/020/RB, kterými byla jako opožděná zamítnuta odvolání žalobce proti rozhodnutím Okresní správy sociálního zabezpečení Česká Lípa ze dne 30. 4. 2014, č. j. 45000/04963/14/220/PE, a č. j. 45000/04978/14/220/PE, kterými Okresní správa sociálního zabezpečení Česká Lípa zamítla námitky žalobce proti jejím výkazům nedoplatků, jimiž byly dle § 104g odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení žalobci předsány dlužné částky na pojistném na sociální zabezpečení a penále. Stěžovatel přitom zdejší soud požádal o přiznání osvobození od soudních poplatků, ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 7. 12. 2015, č. j. 5 Ads 240/2015 – 12, poté Nejvyšší správní soud na základě žádosti stěžovatele přiznal stěžovateli osvobození od soudního poplatku a zástupcem stěžovatele ustanovil Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátku.

Návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil stěžovatel tak, že výkon nebo jiné právní následky žalobou napadených rozhodnutí by pro něj znamenaly nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 22. 5. 2015, č. j. KSLB 76 INS 24005/2011- A-120, bylo rozhodnuto o zjištění úpadku stěžovatele a o prohlášení konkursu na majetek dlužníka (stěžovatele). Účinky tohoto rozhodnutí nastaly dne 22. 5. 2015 ve 14:45 hodin. Insolvenčním správcem dlužníka (stěžovatele) byl ustanoven Ing. Aleš Klaudy, IČO 67222544. Krajský soud usnesením ze dne 5. 8. 2015, č. j. 59 Ad 20/2014 – 55, stanovil insolvenčnímu správci podle § 264 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „insolvenční zákon“), lhůtu dvou týdnů od doručení tohoto usnesení, ve které insolvenční správce může podat návrh na pokračování v předmětném řízení, přičemž dle citovaného ustanovení podal-li by insolvenční správce dlužníka (stěžovatele) takový návrh v určené lhůtě, stal by se účastníkem řízení místo dlužníka – stěžovatele. Insolvenční správce však daný návrh ve stanovené lhůtě nepodal; v takovém případě mohl předmětný návrh podat dlužník (stěžovatel), popřípadě žalovaný s tím, že v takovém případě dlužník (stěžovatel) zůstává účastníkem řízení (§ 264 odst. 2 insolvenčního zákona). Takový návrh stěžovatel doručil krajskému soudu dne 5. 10. 2015 a krajský soud usnesením ze dne 9. 10. 2015, č. j. 59 Ad 20/2014 – 61, rozhodl o pokračování v řízení. Dlužník (stěžovatel) tak zůstal účastníkem řízení.

Žalovaná s návrhem stěžovatele na přiznání odkladného účinku nesouhlasí, neboť podle jejího názoru nejsou pro jeho přiznání splněny důvody podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/25002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno bez dalšího očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno.

Žádost o přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizována a doložena konkrétními důkazy, protože stěžovatel nese jak břemeno tvrzení, tak břemeno důkazní. Stěžovatel tedy musí dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, v čem tato újma spočívá a jaký je její rozsah. Hrozící újma přitom musí být závažná a skutečná. Zároveň musí být postaveno najisto, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu

pokračování

s důležitým veřejným zájmem. Na podporu svých tvrzení musí stěžovatel navrhnout dostatečně přesvědčivé důkazy.

Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku pouze citoval znění § 73 odst. 2 s. ř. s., aniž by uvedl a doložil konkrétní skutečnosti, v jejichž důsledku by výkon nebo jiné právní následky napadených rozhodnutí žalované znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám a že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem. Již z tohoto důvodu je nutné návrh stěžovatele zamítnout.

Zároveň nelze přehlédnout, že stěžovatel se již nachází v úpadku a na jeho majetek byl prohlášen konkurs. Již tento stav má za následek, že pro stěžovatele by mohl výkon nebo jiné právní následky napadených rozhodnutí žalované znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, jen za zcela mimořádných okolností. Vyhlášení konkursu na majetek dlužníka (stěžovatele) je likvidační formou řešení úpadku a lze si tedy jen stěží představit, že by stěžovateli vůbec mohla být výkonem nebo jinými právními následky napadených rozhodnutí žalované způsobena ještě nějaká větší újma. Ostatně prohlášením konkursu na majetek stěžovatele také přešlo na insolvenčního správce oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, jakož i výkon práv a plnění povinností, které přísluší dlužníku (stěžovateli), pokud souvisí s majetkovou podstatou (§ 246 odst. 1 insolvenčního zákona).

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud zamítl návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2015

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu